

ปัจจัยด้านภูมิหลังที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา

โชบพัตน์ ประวั

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 1 เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยพะเยา โดยศึกษาปัจจัยด้านระบบรับเข้าศึกษา ช่องทางที่นิสิตเข้ามาศึกษา ผลการเรียนเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประวัติการศึกษาภาษาญี่ปุ่นก่อนเข้าศึกษา จากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ วิเคราะห์ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเอกบังคับของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ในชั้นปีที่ 1 ได้แก่ รายวิชาภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น 1-2 รายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 1-2 ด้วยวิธีการทางสถิติ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ปัจจัยด้านผลการเรียนเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนิสิตต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ปัจจัยด้านระบบรับเข้าศึกษา และประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่นก่อนเข้าศึกษา จากผลดังกล่าว ในการพิจารณารับนิสิตเข้าศึกษาอาจต้องมีการพิจารณาผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้มากขึ้น รวมถึงการขยายโอกาสให้กับผู้เรียนที่ไม่เรียนในเรียนแผนการเรียนศิลปภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าศึกษาได้

คำ

สำคัญ

ปัจจัยด้านภูมิหลัง
ของนิสิต, ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน,
ระบบการรับเข้าศึกษา,
ผลการเรียนระดับ
มัธยมศึกษา
ตอนปลาย

Factors Affective Japanese Learning Achievement of the First Year Japanese Major Students at University of Phayao

Khommapat Prawang

Abstract

The purpose of this paper research was to study factors contributing to academic achievement of first year students in Japanese major, University of Phayao in the academic year 2015. Three factors such as entering university (University admission system), high school GPA and previous Japanese knowledge were analyzed by correlation, One-way ANOVA and t-test. The instruments were questionnaires and interview forms. The result showed that the factors which made student differently outcomes at the statistical level .05 were high school GPA. The finding revealed that high school GPA should be concerned as the admission factors. And Japanese unlearned students deserve chance to study in Japanese language Program at University of Phayao.

Key words

factor affecting learning, academic achievement, University admission system, high school GPA

1. ที่มาและความสำคัญ

สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยพะเยา มีการรับนิสิตเข้าศึกษาหลายรูปแบบ ทั้งระบบรับตรง ได้แก่ โครงการพิเศษ โครงการรับตรงทั่วประเทศ ระบบกลาง (แอดมิชชัน) และการรับเข้าหลังระบบกลาง อีกทั้ง ไม่กำหนดพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนก่อนเข้าเรียน กล่าวคือ ผู้เรียนที่ไม่เคยศึกษาภาษาญี่ปุ่นมาก่อนสามารถเข้าเรียน และเริ่มเรียนพร้อมกับผู้ที่เรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษามาได้ ทำให้สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นมีผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันหลายด้าน ทั้งในเรื่องของคุณสมบัติที่ใช้สมัครเข้าศึกษา พื้นฐานภาษาญี่ปุ่น รวมถึงแรงจูงใจหรือวัตถุประสงค์ในการเรียนของแต่ละคนด้วย ในแต่ละปีการศึกษามีนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ออกกลางคัน (drop out) อันเนื่องมาจากปัญหาส่วนตัว ปัญหาทางการเรียนที่อาจเกิดจากพื้นฐานของนิสิตที่ต่างกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่าความต่างของนิสิต ตั้งแต่ความต่างในเรื่องช่องทางที่นิสิตเข้ามาศึกษา ตลอดจนผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนของนิสิตหรือไม่

งานวิจัยนี้ จึงจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านภูมิหลังของนิสิตที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในปีการศึกษา 2558 โดยปัจจัยด้านภูมิหลังที่ศึกษา คือ ระบบการรับเข้า ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA; One way Analysis of Variance) และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย t-test เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาแนวทางการคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษา พัฒนาผลการเรียนรู้ และสนับสนุนการเรียนรู้ให้แก่นิสิตต่อไป

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Ellis (1998, อ้างอิงใน ชุตติกาญจน์ บุญญะธิตสุข. 2546:13-17) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยแยกออกเป็น ปัจจัยภายในและภายนอก สรุปได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
- แรงจูงใจ - ความถนัดทางภาษา ประกอบไปด้วย สติปัญญา บุคลิก ลักษณะ ความแตกต่าง ระหว่างบุคคลที่ แสดงออกมาด้านหนึ่ง (แบบการเรียนรู้)	- สภาพแวดล้อม หรือ บริบททางสังคม - ข้อมูลหรือ ประสบการณ์ รวมถึง บรรยากาศของสังคม ที่ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ ข้อมูล

สุภาพร คำรศ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา ในปีการศึกษา 2554 พบว่า ปัจจัยพฤติกรรมทางการเรียน ปัจจัยความคาดหวังของตัวนิสิต และปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่ในงานวิจัยนี้ ไม่ได้กล่าวถึงช่องทางการศึกษาของนิสิต

กาญจนา แยมเสอาจ (2556) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตตามระบบรับเข้าศึกษาาระหว่างระบบกลาง ระบบโควตา และระบบโครงการพิเศษ พบว่านิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาจากระบบกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกแบบโควตา และโครงการพิเศษ

กาญดา คันสร และธารารัตน์ กิตติตระกูล (2558) ทำการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสะสมผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่างประเภทรับตรง และ แอดมิชชันของแต่ละสาขาวิชา พร้อมวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามประเภทรับเข้าศึกษาของนิสิต คณะสหเวชศาสตร์ ที่รับเข้าศึกษาปีการศึกษา 2552 จำนวน 190 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจากประเภทแอดมิชชันมีค่าเฉลี่ยสะสมมากที่สุดทุกสาขาวิชา แต่หากเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสะสมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการรับเข้าศึกษาประเภทรับตรงและแอดมิชชันไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์ทางบวกน้อย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่สำเร็จการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกน้อย

แต่ก็มีนักวิจัยที่พบว่าปัจจัยด้านช่องทางการรับเข้าศึกษาไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพียว ดี-ใจ และคณะ (2556) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 3.03-3.50 จำนวน 129 คน และอีก 100 คนอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 ทั้งประเภทโควตา และสอบคัดเลือกทำให้ผลการเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาทั้งสองประเภทไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

จากการศึกษาของนักวิจัยในสถาบันต่างๆ ปัจจัยด้านช่องทางการรับเข้าอาจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนที่เข้ามาศึกษาโดยบางช่องทาง

อาจมีแนวโน้มที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงกว่าบางช่องทาง หรือ ผู้เรียนแม้จะเข้ามาศึกษาต่างช่องทางก็อาจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่ต่างกันเลยก็ว่าได้ จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจว่าผู้เรียนที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยการรับเข้าที่ต่างกัน พื้นฐานภาษาญี่ปุ่นที่ต่างกัน จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปในแนวทางใด ปัจจัยภูมิหลังที่ต่างกันั้น ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่อย่างไร

3. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยด้านภูมิหลังของนิสิตที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2558

4. นิยามศัพท์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง องค์ประกอบทั้งภายนอก ภายในที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนิสิต โดยพิจารณาข้อมูลพื้นฐานปัจจัยด้านภูมิหลังของนิสิต ทั้งเรื่องระบบรับเข้าศึกษา ผลการเรียนเดิม และประวัติการศึกษาภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่น หมายถึง ผลความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น โดยพิจารณาจากผลการเรียนรายวิชาเอกบังคับในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ฉบับปรับปรุง 2555 ของมหาวิทยาลัยพะเยา ในแผนการศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 ปีการศึกษา คือ ภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น 1-2 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 1-2 ซึ่งมีการประเมินโดยการทดสอบทักษะภาษาญี่ปุ่น (ฟัง พูด อ่าน เขียน) คำศัพท์ รูปประโยค ทั้งรูปแบบ

สอบปฏิบัติสะสมทั้งภาคเรียนและแบบการสอบ ประเมินผลในการสอบกลางภาคและปลายภาคแบบปรนัย โดยอาจารย์ผู้ประเมินรายวิชาใช้เกณฑ์การประเมินแบบเดียวกันแม้จะลงทะเบียนเรียนต่างกลุ่มเรียน ในงานวิจัยนี้ได้นำผลการเรียนที่ได้รับคิดค่าเป็นคะแนนตามเกรดที่ได้รับการประเมิน คือ A=4, B+=3.5, B=3, C+=2.5, C=2, D+=1.5, D=1, F และ W=0

5. วิธีดำเนินการ

งานวิจัยนี้มีวิธีดำเนินการโดยนำเสนอแยกประเด็นต่างๆ ดังนี้

5.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยพะเยา ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2558 จำนวน 57 คน

5.2 เครื่องมือที่ใช้และวิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการศึกษากับข้อมูลภูมิหลังของนิสิต โดยมีลำดับขั้นตอนวิธีการ ดังนี้

1) เก็บข้อมูลเบื้องต้นแรกเริ่มเข้าการศึกษา โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบสอบถามปลายเปิดกับกลุ่มนิสิตที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจำนวน 57 คน บันทึกข้อมูลเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานต่อไป

2) เก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาเอกบังคับ คือ วิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น และภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร ซึ่งรายวิชาดังกล่าวจัดการเรียนการสอนโดยทีมอาจารย์ชาวญี่ปุ่น จึงดำเนินการติดต่อเพื่อขอข้อมูลผลการเรียน รวมถึงสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนของนิสิตแต่ละคน

3) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยพรรณนาโวหาร และวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แทนค่าผลการเรียนที่นิสิตได้รับด้วยคะแนน และหาความสัมพันธ์กับข้อมูลพื้นฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA; One-way Analysis of Variance)

4) สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมโดยใช้การสัมภาษณ์นิสิตเพื่อเป็นข้อมูลในเชิงคุณภาพต่อไปสำหรับการพัฒนาแนวทางการรับเข้าศึกษาหรือการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

6. ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 1 โดยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ของปัจจัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต

จากวัตถุประสงค์การวิจัยที่มุ่งศึกษาปัจจัยภูมิหลังของนิสิตที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่น จึงได้ทำการสำรวจและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานโดยจำแนกรายประเด็นดังต่อไปนี้

1) ระบบการรับเข้าศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของนิสิตเกี่ยวกับช่องทางการเข้าศึกษาของนิสิต ดังแสดงในตาราง 1 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เข้าศึกษาโดยผ่านระบบรับตรง หรือก่อนระบบกลาง (แอดมิชชัน) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.4 ซึ่งในที่นี้ หมายถึง ครอบคลุมทั่วประเทศ (9 คน) โครงการรับตรง (21 คน) โครงการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา (1 คน) และโครงการเรียนดี (4 คน) รองลงมา คือการรับเข้าใน

ระบบกลาง (แอดมิชชั่น) ร้อยละ 21.1 และการรับเข้าหลังระบบกลาง (แอดมิชชั่น) ร้อยละ 17.5 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นมีการรับเข้าในช่วงก่อนระบบกลาง คือ โครงการรับตรง ซึ่ง

เป็นการรับนิสิตที่อาศัยอยู่ในเขตภาคเหนือเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยพะเยาในจำนวนที่มากที่สุด เป็นไปตามนโยบายในการให้โอกาสทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ตาราง 1 ระบบเข้าศึกษา

การรับเข้าศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ระบบรับตรง (ก่อนแอดมิชชั่น)	35	61.4
2. ระบบกลาง (แอดมิชชั่น)	12	21.1
3. หลังระบบกลาง (หลังแอดมิชชั่น)	10	17.5
รวม	57	100.0

2) ประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่น

จากการสำรวจประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่น พบว่า นิสิตจำนวนร้อยละ 63.2 เป็นนิสิตที่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่น ทั้งที่เคยเรียนในระดับมัธยมปลาย

ทั้งที่เรียนในแผนการเรียนศิลป์ภาษาญี่ปุ่น วิชาเลือกหรือเรียนด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.1 และนิสิตที่ไม่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อน จำนวนร้อยละ 36.8 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่น	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เคยเรียน	21	36.8
2. เคยเรียน		
- ศิลป์ภาษาญี่ปุ่น	28	49.1
- วิชาเลือก	1	1.8
- เรียนพิเศษ/เรียนด้วยตนเอง	7	12.3
รวม	57	100.0

3) ผลการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนิสิตที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา มีความแตกต่างกัน โดยที่ผลการเรียนเฉลี่ยค่าต่ำที่สุด คือ

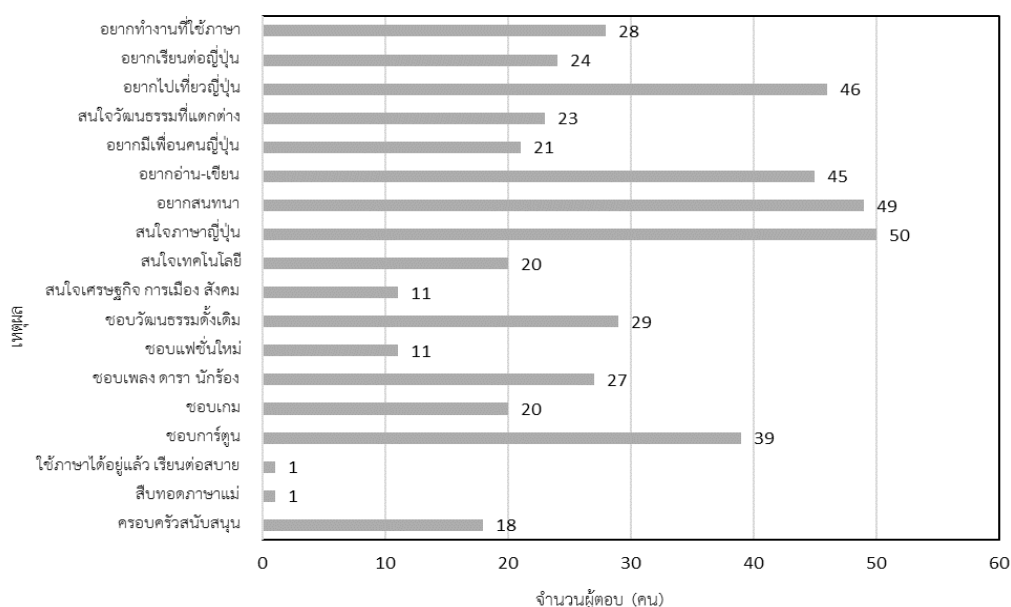
2.01 (จำนวน 2 คน แผนการเรียนศิลป์-ญี่ปุ่น และศิลป์-จีน) และสูงสุด 3.70 (จำนวน 3 คน แผนการเรียนศิลป์-ญี่ปุ่น) และหากแบ่งตามกลุ่ม พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3.00-4.70 จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.6 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการเรียน (GPA)	กลุ่มผลการเรียนต่ำ 2.00-2.49				กลุ่มผลการเรียนปานกลาง 2.50-2.99				กลุ่มผลการเรียนสูง 3.70-3.00				รวม
	ศิลป์-ญี่ปุ่น	ศิลป์-อื่นๆ	วิทย์-คณิต	รวม	ศิลป์-ญี่ปุ่น	ศิลป์-อื่นๆ	วิทย์-คณิต	รวม	ศิลป์-ญี่ปุ่น	ศิลป์-อื่นๆ	วิทย์-คณิต	รวม	
จำนวน	3	4	2	9	10	1	3	14	14	12	8	34	57
ร้อยละ	5.26	7.02	3.51	15.79	17.54	1.75	5.26	24.56	24.56	21.05	14.04	59.65	100

4) แรงจูงใจ เหตุผลในการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่น

จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามและบทสัมภาษณ์ เกี่ยวกับเหตุผลที่นิสิตเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมหาวิทยาลัย สามารถแสดงดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 เหตุผลที่นิสิตเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นต่อในระดับมหาวิทยาลัย

เหตุผลที่นิสิตเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นมากที่สุด เรียงจากคำตอบที่มีผู้ตอบมากกว่าร้อยละ 50 คือ ความสนใจในภาษาญี่ปุ่น อยากสนทนาภาษา

ญี่ปุ่นได้ อยากไปเที่ยวญี่ปุ่น อยากอ่านและเขียนภาษาญี่ปุ่นได้ ชอบการ์ตูนญี่ปุ่น และชอบวัฒนธรรมดั้งเดิมของญี่ปุ่น ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 เหตุผลที่นิสิตเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่น

เหตุผลที่เลือกเรียนภาษาญี่ปุ่น	จำนวนผู้ตอบ (ร้อยละ)
สนใจภาษาญี่ปุ่น	50 (87.7)
อยากสนทนาด้วยภาษาญี่ปุ่นได้	49 (85.9)
อยากไปเที่ยวประเทศญี่ปุ่น	46 (80.7)
อยากอ่านและเขียนภาษาญี่ปุ่นได้	45 (78.9)
ชอบการ์ตูนญี่ปุ่น	39 (68.4)
ชอบวัฒนธรรมดั้งเดิม	29 (50.8)

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ของปัจจัยและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่น

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นในที่นี้ เป็นการศึกษาในเชิง

เปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์เพื่อยืนยันความ
แตกต่างของปัจจัยภูมิหลังที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา ได้แก่
ระบบรับเข้าศึกษา ผลการเรียนเดิม และประวัติการ
เรียนภาษาญี่ปุ่น ทำการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) ระบบรับเข้าศึกษา

ระบบการรับเข้าของนิสิตสาขาวิชา
ภาษาญี่ปุ่นมีทั้งการรับเข้าแบบรับตรง (ก่อนแอด
มิชชั่น) ทั้งแบบระบบโควตา และโครงการเรียนดี การ
รับเข้าด้วยระบบกลาง (แอดมิชชั่น) และการรับเข้า
หลังระบบกลาง (หลังแอดมิชชั่น) ซึ่งเมื่อพิจารณา
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นของ
นิสิตทั้งสามกลุ่ม ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับระบบการรับเข้าศึกษา

แหล่งความ แปรปรวน	SS (Sum of Squares)	df (Degree of Freedom)	MS (Mean Square)	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	92.422	2	46.211	2.081	0.134
ภายในกลุ่ม	1198.822	54	22.200		
รวม	1291.245	56			

จากผลการทดสอบพบว่า ค่า P-Value
เท่ากับ 0.134 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05
หมายความว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ กล่าวคือ ระบบการรับเข้าที่ต่างกันไม่มีผล
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนิสิต ซึ่ง
หมายถึงว่านิสิตไม่ว่าจะเข้ามาศึกษาจากระบบใด
ก็ตาม ผลการเรียนก็ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

2) ประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่น

จากข้อมูลในตาราง 2 แสดงข้อมูล
ประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่เคย
เรียนและไม่เคยเรียน เมื่อนำมาพิจารณาเกี่ยวกับผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงรายละเอียดดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่น

	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation	T	P-value
กลุ่มนิสิตไม่เคยเรียน	21	8.7857	5.06846	.823	.414
กลุ่มนิสิตเคยเรียน	36	9.9028	4.87093		

จากผลการทดสอบดังแสดงในตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยซึ่งได้จากคะแนนที่แปลงมาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้งสองกลุ่มคือ กลุ่มที่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อนและไม่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อน มีค่าไม่ต่างกันมากนัก และ ค่า P-Value เท่ากับ .414 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ .05 หมายความว่า ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่ต่างกันไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน กล่าวคือ ประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่นไม่มีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นดี

ไม่ว่านิสิตจะเคยเรียนมาก่อนหรือไม่ก็ได้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1

3) ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลาย

ผลการเรียน หรือ เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมของนิสิตในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตาราง 3) ซึ่งได้แบ่งกลุ่มเป็นผลการเรียนระดับต่ำ ระดับกลาง ระดับสูง เมื่อนำมาพิจารณากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับในชั้นปีที่ 1 ได้ผลดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

แหล่งความแปรปรวน	SS (Sum of Squares)	df (Degree of freedom)	MS (Mean Square)	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	993.004	2	496.502	72.908	.000
ภายในกลุ่ม	367.741	54	6.810		
รวม	1360.746	56			

จากผลการทดสอบพบว่า ค่า P-Value เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมมีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับ

มหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกัน จึงพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Schaeffé) ต่อไปแสดงดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Schaeffé)

ผลการเรียนเดิม (GPA)	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3
กลุ่มที่ 1 ผลการเรียนต่ำ	12.24028*	22.94909*
กลุ่มที่ 2 ผลการเรียนปานกลาง	-	10.70881*
กลุ่มที่ 3 ผลการเรียนสูง	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นิสิตกลุ่มที่มีผลการเรียนเดิม (เกรดเฉลี่ยสะสม) สูง กลาง และต่ำ ทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ

นิสิตที่มีผลการเรียนเดิมต่างกัน ก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันด้วย แม้ว่าผลการเรียนเดิมนั้นจะเป็นผลการเรียนในแผนการเรียนอื่นที่ไม่ใช่ศิลปภาษาญี่ปุ่นก็ตาม

7. การอภิปรายและสรุปผล

จากการศึกษาปัจจัยภูมิหลัง 3 ด้าน คือ ระบบรับเข้าศึกษา ผลการเรียนเดิมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่นก่อนเข้าศึกษา ของนิสิตว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนภาษาญี่ปุ่น ใน 1 ปีการศึกษา สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน	ปัจจัยที่ไม่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน
ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	ระบบรับเข้าศึกษาประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่น

1) ปัจจัยที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

ปัจจัยด้านผลการเรียนเดิมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับการใช้ประกอบการพิจารณารับเข้าศึกษานั้นเป็นเครื่องยืนยันที่ดีอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมหาวิทยาลัยเช่นกัน กล่าวคือ นิสิตที่มีผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ดี ก็มีแนวโน้มว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยที่ดีด้วย (ในงานวิจัยนี้ได้พิจารณาเฉพาะรายวิชาเอกคือรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) ไม่ว่านิสิตจะได้ผลการเรียนนั้นในแผนการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาหรือภาษาญี่ปุ่นเลยก็ตาม

2) ปัจจัยที่ไม่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

ปัจจัยด้านระบบการรับเข้าศึกษาพบว่า ไม่ว่านิสิตจะเข้ามาศึกษาด้วยระบบการเข้าแบบใดก็ไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ในชั้นปีที่ 1 ต่างกัน แต่หากมาพิจารณาจึงอัตราการออกกลางคัน (drop out) ซึ่งมีนิสิตที่ออกกลางคันไปจำนวนทั้งสิ้น 11 ราย (คิดเป็น ร้อยละ 19.3) ซึ่งเป็นนิสิตที่เข้ามาศึกษาในระบบรับตรง (ก่อน Admission) จำนวน 9 ราย (คิดเป็น ร้อยละ 15.7 ของจำนวนทั้งหมด และเป็นร้อยละ 81.8 ของจำนวนผู้ที่ออกกลางคัน) โดยนิสิตที่พ้นสภาพจากผลการเรียนจำนวน 4 ราย, ย้ายไปศึกษาสาขาวิชาอื่นในมหาวิทยาลัยพะเยา 3 ราย และลาออกเพื่อไปศึกษาต่างสถาบัน 2 ราย ส่วนนิสิตที่เข้าศึกษาในระบบกลาง (Admission) ที่ออกกลางคันเป็นจำนวน 2 ราย (คิดเป็น ร้อยละ 3.5 ของจำนวนทั้งหมด และเป็นร้อยละ 18.2 ของจำนวนผู้ที่ออกกลางคัน) ลาออกไปด้วยเหตุผลทางสุขภาพ 1 ราย และลาออกเพื่อเข้าศึกษาต่างสถาบัน 1 ราย จะเห็นได้ว่าแม้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจะไม่ได้แตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่รับเข้ามา แต่หากพิจารณาถึงการคงสภาพศึกษาต่ออยู่ในหลักสูตรฯ สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2558 ผู้ที่เข้ามาในระบบรับตรงมีอัตราการออกกลางคันมากที่สุด

ปัจจัยด้านประวัติการเรียนภาษาญี่ปุ่น กล่าวคือ นิสิตเคยเรียนมาก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือไม่ พบว่า นิสิตในกลุ่มทั้งที่เคยเรียนและไม่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อนมีผลการเรียนที่ไม่ต่างกัน คือ นิสิตที่เคยเรียนมาแล้วอาจไม่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างจากนิสิตที่ไม่เคยเรียนมาก่อน หลักสูตรภาษาญี่ปุ่น ของคณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยพะเยา ไม่ได้ระบุว่าผู้เรียนต้องมีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นมาก่อน หลักสูตรฯ เริ่มสอนนิสิตทุกคนเหมือนกัน เริ่มต้นเรียนภาษาญี่ปุ่นพร้อมกัน ซึ่งนิสิตที่ไม่เคยมีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นมาก่อนก็สามารถเรียนได้ดีเมื่อเทียบกับนิสิตที่มีพื้นฐานมาก่อน ในทางตรงข้าม นิสิตที่แม้ว่าจะเคยเรียนมาก่อนก็อาจมีผล

การเรียนรู้ที่ไม่ดีเท่ากับนิสิตที่ไม่เคยเรียนมาก่อนก็เป็นได้ ข้อมูลในส่วนนี้ จะสามารถช่วยลดความกังวลของนิสิตที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นที่เข้ามาศึกษาได้

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) ในการพิจารณาการรับนิสิตเข้าศึกษาครั้งต่อไป อาจต้องพิจารณาผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (เกรดเฉลี่ยสะสม) โดยกำหนดเกรดเฉลี่ยสะสมขั้นต่ำ และให้ผู้เรียนในทุกแผนการศึกษาที่มีความสนใจศึกษาภาษาญี่ปุ่นสามารถเข้าศึกษาตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด

2) นิสิตที่เข้ามาศึกษาที่ไม่เคยศึกษาภาษาญี่ปุ่นมาก่อนอาจมีความกังวลในการเรียนร่วมกับนิสิตที่ได้เรียนมาแล้ว ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้นิสิต

ดังกล่าวลดความกังวลในการเรียน และจะกระตุ้นให้นิสิตที่เรียนมาแล้วมีความพยายามมากขึ้น

3) การจัดการเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมแก่นิสิตก่อนเข้าศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา ได้เน้นที่นิสิตที่ไม่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่น ควรจัดการเตรียมความพร้อมให้กับนิสิตที่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาแล้วด้วย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นิสิตที่เคยเรียนมาแล้วรู้สึกอยากเรียนในเนื้อหาที่เคยเรียนมาแล้ว

8.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) ควรเก็บข้อมูลระยะยาว แบบต่อเนื่อง เพื่อให้เห็นแนวโน้มในภาพรวมของนิสิตได้ชัดเจนขึ้นกว่านิสิตกลุ่มเดียว

2) ควรมีการเก็บข้อมูลแรงจูงใจ เหตุจูงใจในการเรียน หรือปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้เห็นข้อมูลในหลายๆ ด้าน

เอกสารอ้างอิง (References)

- [1] กาญจนา แยมเสาชง. (2556). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. *วารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, ปีที่ 3 (2), หน้า 121-129.
- [2] กาญดา คันสร และธารรัตน์ กิตติตระกูล. (2558). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เข้าศึกษา คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2552. *วารสารสารคาม*, ปีที่ 6 (1), หน้า 1-17.
- [3] ชูติกาญจน์ บุญญะธิติสุข. (2546). *การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [4] เพียว ดีใจ, พจนีย์ บุญนา, รติมา กานต์ ห้วยหงษ์ทอง, อองาม เปรมสุข และอังสนา อนุชานันท์. (2556). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [5] สุภาพร คำรศ. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยพะเยา.

โคมพัฒน์ ประวัง

หน่วยงานผู้แต่ง : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

Khommapat Prawang

Affiliation : School of Liberal Arts, University of Phayao

Corresponding e-mail : khoma.pr@gmail.com